

Hoşgeldin

– Ayşe GÖZELEL · 18 Ekim 2009

İyi ki varsın dostum, iyiki seni tanıdım, ruhum huzur buldu evim şen oldu... Bir ben vardı bende, bir sen ,şimdi biz olduk. Tıpkı sen de yaz biz ailemiz gibi. Aslında temel felsefe aynı ama isimler farklı. Yargısız infaz, kibir ve ene yerini bize bıraktı, sadakate bıraktı.

Duyuyor musun beni, hoş geldin diyorum sana hoş geldin güzel insan. Hayat bazen bir kâğıt bir kalemdir, yaşadığın tüm güzellikleri yazarsın, anılarını, dertlerini. Bazen sırlarını paylaşırsın. Ben senle paylaştım her şeyimi. Sen bir ayna oldun bana gerçeği aksettiren, bir ışık oldun karanlıkta düşmemi engelleyen ve hedefe emin adımlarla ulaştıran. Elini uzattın dipsiz kuyulardan. Pes etmemem gerektiğini öğrettin yılmadan zorluklardan. Kuruyan bir baraj oldu göz pınarlarım, şimdi umuda göz kırpmakta. Yalnız değilim artık bunu biliyorum. "Gök ağlamayınca yer gülmezmiş "Bir damla rahmet oldun gönlümde.

Güneşi sıcak ve parlak tutan enerji kaynağı, en iç kısmında yer alan fırınlarıymış. Merkezi ısıtıcıdan uzaklaştıkça ısı azalır. Tuhaf olansa fotosferden koronaya doğru gidilirken güneş atmosferindeki sıcaklığın düşmesi gerekirken artması... Senden uzak kalmak ta öyle dostum. Sen her daim ısıtmaya ve ısıtmaya devam ediyorsun. Uzak kalan bile nasibini alıyor.

Şöyle bir yazı okudum bir kitapta: "küçük adamların kıyılarından ve hayatlarından firar zamanıdır. Yeniden dağlara yürümenin bu yürüyüşte küçük sözlerden soyunarak büyük hayatlar edinmenin yazılacak ve anlatılacak hikâyeler yaşamanın tam zamanıdır. Kimse kimseye yürümüyor şimdilerde ne yürüyecek isimler kaldı ne de yürüyerek büyüyecek insanlar. Kabuklarına çekildi insanlar. Kendi üzerlerine kapanarak küçülen küçüldükçe yoksullaşan. İnsanların hayatında hikâyeler kalmadı artık". Ben senle çıktım bu yolculuğa hikâyem başladı bile... Güzel yüreğini anlatan hikâyem. Tüm dünya tanısın seni. Öyle ki düsturun:

"Bir gül gibi gördüğün herkese gül,
Renk ve kokunla ruhlara süzül;
Hep bir sevgi sembolü gibi görül,
Tebessümle yaşa,tebessümle öl "

Böyle bir düstur elbet yüceltir, elbet ışıtır. Işığım hiç sönmesin... Şimdi bayrağımın özgürlüğünü yaşıyorum esaretin ardından. Dalgalanıyorum anla ve şanla. Merhaba diyorum hayata, merhaba güzel insanla...